

gerede i politik. Vi har til vores landsmøder arrangeret børnepasningsordninger, så kvinderne kan deltage som delegerede, vi har tænkt os at reklamere med, hvor mange kvinder vi egentlig har opstillet både til Borgerrepræsentationen i København og til de kommunale valg og de regionale valg, der er nu her, for der har vi en overrepræsentation af kvinder på opstillingslister overalt i landet. Så det ser ikke så skidt ud. Det er faktisk mest i folketingsgruppen, det er et problem. Det var vist svaret på det.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til ordføreren. Ved en fejl fra formandens side fik ordføreren for forslagsstillerne ordet før hr. Jørgen Arbo-Bæhr, som nu får ordet som ordfører.

Jørgen Arbo-Bæhr (EL):

Det gør nu ikke så meget, for ordføreren for forslagsstillerne sagde mange ting, som jeg i hvert fald er enig i, så derfor vil jeg bare komme med nogle ganske korte tilføjelser vedrørende det her beslutningsforslag.

Fra Enhedslistens side er vi positive over for alle tiltag til ligestilling, også når det gælder ligestilling på topposter i erhvervslivet, i organisationer og i foreninger. Og guderne skal vide, at det ikke ser for godt ud. Tallene taler deres tydelige sprog.

Kl. 16.50

Ligestillingsministeren har gjort rede for, at det, hun vil foretage sig, er at animere og tale med de forskellige organisationer og de forskellige erhvervsfolk, men det tror jeg ikke er nok.

Lad os tage et eksempel. For 3 år siden på Dansk Idræts-Forbunds årsmøde mødte kulturministeren op og talte dunder til forsamlingen, fordi der i Dansk Idræts-Forbunds ledelse kun var 10 pct. af lederne, der var kvinder. Hvis vi nu ser tilbage på resultatet af denne dundertale og animering af toplederne i Dansk Idræts-Forbund, kan vi i dag konstatere, at der stadig er 10 pct. af ledelsen i Dansk Idræts-Forbund, som er kvinder. Så det er ikke nok.

Flere har i denne debat henvist til Nina Smidts påvisning af, at flere kvinder i toppen af erhvervslivet giver gode resultater på bundlinjen. Egentlig mener jeg, at det bedste, vi kan bruge det til, er i diskussionen om kvalifikationer, for så vidt jeg ved, burde det jo være en kvalifikation for ledere i erhvervslivet, at de var gode til at skabe resultater på bundlinjen og skabe profit til virksomhederne. Derfor vil jeg sige, at

det her måske mest kan få en til at sætte spørgsmålstegn ved kvalifikationerne hos de mandlige topledere, som blokerer for kvinder i ledelsen og dermed blokerer for bedre resultater på bundlinjen.

Særlig i forhold til foreninger og organisationer synes jeg i øvrigt, at det er godt, at forslaget lægger op til, som der står, en systematisk opdyrkning og udvikling af kvindelige talenter. Det er en tankegang og en praktisk tilgang til ligestilling, som vi kender til, og som vi gør brug af i Enhedslisten, og et middel til at opnå nogle konkrete resultater. Vi støtter altså forslaget.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Det Politisk-Økonomiske Udvalg. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

23) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 2:

Forslag til folketingsbeslutning om ret til et værdigt liv for alle ældre.

Af Line Barfod (EL) m.fl.
(Fremsat 24/2 2005).

Forslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Dette beslutningsforslag er en genfremsættelse af B 11, som Folketinget førstebehandlede den 29. oktober 2004.

I forslaget foreslår Enhedslisten, at regeringen skal bruge 35 mio. kr. til et projekt om ældrepleje for at sikre alle ældre menneskers ret til et værdigt liv.

Enhedslisten tager udgangspunkt i ti rettigheder, som Forbundet af Offentligt Ansatte og Dansk Sygeplejeråd formulerede for 3 år siden.

De ti punkter omfatter retten til selv at træffe valg på en række områder, som jeg i virkeligheden tror de fleste af os er enige i. Jeg har svært ved at forestille mig, at der er nogen, der tænker: Nej, livskvalitet og selvbestemmelse betyder ikke noget for mig, når jeg bliver gammel. Det virker ret usandsynligt, og jeg tror faktisk, at retten til at bestemme er noget, vi mere eller mindre kan blive enige om alle sammen. Bare fordi man er blevet ældre og måske blevet afhængig af offentlig hjælp, er det ikke ensbetydende med, at man ikke skal lyttes til, at man ikke skal have indflydelse på de beslutninger, der skal hjælpe en med at leve sit liv. Så jeg er derfor meget enig i de værdier, som de ti forslag til ældres rettigheder udtrykker.

Disse bud på centrale rettigheder har for mig at se fat i noget vigtigt, når de peger på, hvad der skal være det grundlæggende for mødet med den ældre. Mennesker er jo ikke ens, blot fordi de er lige gamle. Tværtimod viser erfaring, at særprægene træder tydeligere frem med alderen. Det er derfor vigtigt, at plejen tilrettelægges, så den ældres individuelle behov tilgodeses i størst muligt omfang. Den ældre skal kort sagt være hovedpersonen. Det kræver respekt og valgmuligheder. Kun ved at respektere, at ældre mennesker er lige så forskellige som alle mulige andre med forskellige ressourcer, ønsker og behov, kan vi behandle dem værdigt, og det kræver mere fleksible tilbud om pleje og omsorg af høj kvalitet.

Kl. 16.55

Som sagt er Enhedslistens forslag en genfremsættelse. Forslaget er identisk med det, vi behandlede i Folketinget i efteråret, der er intet nyt fra den kant. Regeringen har derimod taget væsentlige skridt til at udvikle ældreområdet, siden vi sidst behandlede forslaget. Regeringen afsætter yderligere 0,5 mia. kr. årligt til at forbedre plejen og omsorgen for de ældre, og vi har valgt på forhånd at øremærke pengene til en plejhjemsgaranti og til bedre og mere fleksibel hjemmehjælp.

Plejhjemsgarantien skal give de ældre en sikkerhed for, at de kan få tilbudt en plejebolig senest 2 måneder efter, at de er blevet visiteret. Det er en voldsom omvæltning for mange ældre at skulle flytte i en plejebolig. Hvis der skal ske en stor ændring i ens hverdag, er det vigtigt at vide, hvad der skal ske, og hvornår det skal ske. Der er derfor i høj grad behov for den tryghed, der ligger i visheden om, at der maksimalt kan gå 2 måneder, før man får tilbudt en ny bolig. Vi

har også lagt vægt på, at der kommer flere midler til hjemmehjælpsområdet med den klare målsætning, at pengene går til en bedre og en mere fleksibel hjemmehjælp.

Regeringen har altså sat ældreområdet højt på dagsordenen og følger jo dermed linjen fra de seneste år. Vi har haft fokus på rammerne for kommunernes ældrepleje, og det har givet gode resultater i form af bedre retssikkerhed, større gennemsigtighed i forvaltningen og bedre økonomistyring. Der er ingen tvivl om, at styring er nødvendig, rammerne skal være i orden. Men nu er tiden inde til så at sætte yderligere fokus på indholdet af de ydelser, der leveres i ældreplejen.

Så i en vis forstand er jeg enig i Enhedslistens forslag. I hvert fald udtrykker forslaget også et ønske om at fokusere på indholdet i og kvaliteten af ydelserne. Men jeg tror, det kan gøres både bedre og billigere end det, Enhedslisten foreslår.

Det er mit ønske, at blikket rettes mod indholdet i og kvaliteten af den pleje, som vi tilbyder de ældre i eget hjem og i plejebolig, og derfor har jeg iværksat et større projekt om kvalitet i ældreplejen. Den offentlige debat illustrerer, at selv om lovgivningen er overholdt, kan den enkelte ældre godt opleve kvaliteten af hjælpen som dårlig, eksempelvis hvis man først bliver hjulpet ud af sengen op ad formiddagen, fordi vagtplanerne er indrettet efter systemet og ikke ud fra de ældres sovevaner.

Med projektet om kvalitet i ældreplejen vil vi sætte fokus på de ældres egne forventninger og holdninger til kvaliteten af plejen. Vi skal spørge de ældre, hvad de mener er god ældrepleje. For mig er det nemlig vigtigt at holde fast i, at det først og fremmest er de ældre, der selv bedst ved, hvad der er god kvalitet i plejen. Samtidig skal vi have afdækket, hvilke barrierer og muligheder der er i forhold til at fremme kvaliteten i ældreplejen.

Projektet omfatter derfor bl.a. forskning, som skal udføres af Socialforskningsinstituttet, høringer fordelt i landet, metodeudviklingsprojekter i flere kommuner og en omfattende formidling af resultaterne. For at sikre, at vi når rundt om så mange væsentlige problemstillinger som muligt og får belyst kvalitet i ældreplejen fra flest mulige vinkler, er der etableret en følgegruppe til projektet. Følgegruppen er sammensat af en bred skare af organisationer på ældreområdet, herunder Dansk Sygeplejeråd og For-

bundet af Offentligt Ansatte, og gruppen vil løbende være inddraget i arbejdet.

Som nævnt tidligere har regeringen arbejdet for at skabe ordentlige rammer for ældreplejen. Med frit valg har det jo betydet et løft i sig selv i forhold til at sætte fokus på kvaliteten, men det, at rammerne er i orden, er også en klar forudsætning for, at vi nu kan sætte yderligere fokus på kvaliteten af de forskellige ydelser.

I den senere tid og i særdeleshed under valgkampen har diskussionen om ordentlige rammer og styringen i ældreplejen været meget præget af overskrifter om stregkoder og minuttyranni i hjemmeplejen. Det har f.eks. været fremført, at brugen af styringsredskaber er en af årsagerne til, at der er for lidt tid og for lidt fleksibilitet i den personlige og praktiske hjælp, og at det er lovgivningen på ældreområdet, der pålægger kommunerne at fastlægge stramme tidsrammer for den personlige og praktiske hjælp.

Jeg synes, det er ærgerligt, at debatten om, hvordan vi sikrer de ældre bedst mulig omsorg, i den grad har været præget af misforståelser. For der er jo ikke fastsat regler for, hvordan hjælpen skal tilrettelægges i det daglige, og dermed for, hvor meget tid der skal sættes af til de enkelte ydelser. Kommunerne er forpligtede til at sikre, at der afsættes tid nok til, at de ydelser, som de ældre har ret til, kan leveres på en ordentlig og en værdig måde.

Kl. 17.00

Stregkoder er jo en form for dokumentationsredskab og er derfor bare en mere præcis og effektiv udgave af de manuelle styringsredskaber, der anvendes i langt de fleste kommuner.

Der er ikke nogen modsætning mellem omsorg og styring. Tværtimod kan man jo kun skabe tid til omsorg og samvær, hvis man ved, hvor meget tid der skal bruges på de praktiske opgaver og den personlige pleje. Men tidsregistrering og stregkoder skal naturligvis ligesom andre styrings- og planlægningsredskaber bruges fornuftigt. Det må ikke umyndiggøre de ældre eller fjerne menneskeligheden i omsorgen.

Jeg finder det da også rigtig ærgerligt, at forslagsstillerne motiverer deres projekt med en påstand om, at ældreplejen i dag mangler fokus på, hvordan de ældre sikres et godt og værdigt liv, for det første fordi jeg ved, at der er rigtig mange kommuner, som arbejder seriøst og grundigt med at tilrettelægge ældreplejen, så de ældre sikres den pleje, de har krav på, og for det andet fordi der blandt plejepersonalet findes mange ildsjæle, som arbejder seriøst med at im-

plementere værdier i ældreplejen. Det gælder f.eks. på demensområdet og i implementeringen af FOA's og Dansk Sygeplejeråds oplæg om de ti værdier, som jo som sagt har været kendt og brugt i de sidste 3 år. Endelig viser undersøgelser, at de fleste ældre faktisk er tilfredse med den pleje, de får.

Jeg synes derfor, at Enhedslisten gør både de ældre og plejepersonalet uret, når de bruger enkeltsager til at beskrive hele ældreplejen som umenneskelig.

Dagens beslutningsforslag rummer nogle fine intentioner om, at ældre skal have ret til en værdig alderdom, og det tror jeg som sagt ikke at der er nogen, der er uenig i. Men regeringen har allerede taget et initiativ blandt mange og nu også initiativet til et projekt om kvalitet i plejen. Projektet omhandler både hjemmeplejen og plejehjemsområdet. Der inddrages en række relevante organisationer, og det bygger som nævnt på forskning, metodeudvikling og formidling. Jeg synes, det er vigtigt, at vi fortsat skubber på og bruger de redskaber, som kan fremme kvaliteten i plejen, og regeringen vil meget gerne, bl.a. gennem kvalitetsprojektet, bidrage til en fortsat udvikling hen mod en bedre pleje.

Men som sagt starter vi heller ikke på bar bund. Kommunerne har allerede rige muligheder for at bruge værdierne i hjælpen og for at tilbyde ydelser, som f.eks. kan styrke de ældres netværk og forebygge ensomhed.

Desuden er arbejdet med værdier ikke den eneste måde at forbedre plejen på. Værdierne kan bruges som grundlag for tilrettelæggelse af plejen og som pejlemærker for dialogen mellem plejepersonalet og den ældre, men de kan ikke bruges som det eneste parameter, der sikrer en god pleje. Der er vi nødt til at se på en række andre ting også.

Så alt i alt finder regeringen ikke, at Enhedslistens forslag kan bruges som et bud på, hvordan vi sikrer de ældre en værdig alderdom. Vi har sat en lang række andre initiativer i værk, og derfor kan regeringen ikke støtte det fremsatte beslutningsforslag.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig da, at det er lykkedes at få diskussionen om indholdet og kvaliteten i ældreplejen så højt op, at regeringen nu er nødt til at gøre et eller andet, og det kan man så håbe at der trods alt kommer nogle gode forsøgsprojek-

ter ud af, som kan flytte fokus til noget andet end bare stregkoderne.

Men det undrer mig, når ministeren så samtidig fastholder stregkoderne og minuttyranniet som noget, der er afgørende og nødvendigt for at kunne styre ældreplejen. Og derfor vil jeg gerne høre, om ministeren slet ikke kan forestille sig, at der kunne blive plads til at lave nogle forsøgsprojekter, hvor det ikke var stregkoder og minuttyranni, der var det, man arbejdede ud fra, at det ikke var hensynet til at kunne måle og veje, men at det derimod var den ældre og de ansatte selv, der kunne fastlægge, hvordan arbejdet skulle tilrettelægges.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg tror ikke, vi kommer uden om, at kommunerne bliver nødt til i en eller anden form at have nogle styringsredskaber og jo i virkeligheden også have mulighed for at dokumentere, at man rent faktisk yder den hjælp, som den ældre har ret til.

Som jeg var inde på, gøres det på mange forskellige måder i kommunerne. Nogle bruger gammeldags papir og blyant, nogle bruger stregkoder – det er dog et meget lille antal kommuner – andre har taget håndholdte computere i brug. Det vil jeg slet ikke blande mig i, for det er op til kommunerne at tage stilling til, hvad det er for nogle styringsredskaber, man har brug for i den lokale tilrettelæggelse af den hjemmepleje, som de ældre har brug for. Men vi kommer ikke uden om, at man bliver nødt til at have nogle redskaber at arbejde med.

Så vil jeg godt sige til Enhedslistens ordfører, at regeringen på ingen måde føler sig presset til, at vi nu skal sætte et kvalitetsudviklingsprojekt i gang. Det er faktisk noget, vi har arbejdet med, lige siden regeringen tiltrådte efter det forrige valg, hvor vi jo netop har haft fokus på at sikre en god ældrepleje. Frit valg og de forskellige retigheder, der blev fremmet i den forbindelse, har haft en enorm betydning for at sikre de ældre en god pleje, men nu kommer så også det her konkrete projekt om at sætte yderligere fokus på kvaliteten.

KL 17.05

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Vi kan tage en lang debat om, hvem der har presset hvem, og hvad der er indhold.

Jeg vil gerne holde fokus på, om der bliver mulighed for forsøgsprojekter, hvor man ikke skal fastlægge minut for minut, hvad hjemmehjælperen skal lave, for at kunne måle og veje en offentlig hjemmehjælper op mod en privat ansat hjemmehjælper, men at man derimod får mulighed for at tilrettelægge en hjemmepleje, hvor de ældre og de ansatte sammen kan organisere arbejdet på en måde, der tager udgangspunkt i, at de ældre skal have ret til at bestemme over deres eget liv.

Vil der blive mulighed for sådanne forsøgsprojekter, eller vil der ikke blive mulighed for sådanne forsøgsprojekter?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jeg skal gentage, at det jo er op til kommunerne at hitte ud af, hvilke redskaber man vil tage i brug, hvordan man vil tilrettelægge hjemmehjælpen. Og hvis en kommune vil gøre det uden egentlige styringsredskaber, så er kommunen jo i og for sig velkommen til at gøre det, blot man kan dokumentere over for den ældre, at man også har udført de opgaver, der skal udføres.

Der er metodefrihed, det blander jeg mig ikke i. Derfor mener jeg heller ikke, at der er brug for at lave nogle særlige forsøgsordninger omkring det ikke at tage nogen styringsredskaber i brug. Det er noget helt andet, vi har fokus på i kvalitetsudviklingsprojektet, for det går ud på at finde ud af, om kvaliteten er i top i den hjælp, der bliver givet på meget forskellig vis.

Jeg finder fru Line Barfods tanker om, at man helt kan leve uden styringsredskaber, fuldstændig urealistisk, for jeg tror, at hvis en kommune skal tilrettelægge plejen og omsorgen på en hensigtsmæssig måde og sørge for, at der netop er tid til eksempelvis omsorg, så kræver det styring i tilrettelæggelsen.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Ministeren siger, at regeringen har arbejdet for at opnå ordentlige rammer for ældreplejen, og så er mit spørgsmål til ministeren: Har ministeren en idé om, hvorfor der har været så mange indvendinger fra KL om, at ældreplejen er under pres – ikke kun fra KL som forening, men også fra mange kommuner? Også i kommuner, der er borgerligt styret, er der jo adskillige massive tilbagemeldinger om, at ældreplejen er så meget under pres, at det her altså slet ikke går.

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Jo, men vi har jo netop fra regeringens side prioriteret ældreområdet meget højt. Nu tilføjer vi yderligere 500 mio. kr. til området til både hjemmehjælp og til at indføre plejehjemsgarantien.

Tidligere har der i den foregående periode også været tilført 500 mio. kr., som fortsætter og som nu vokser til en milliard. De er jo bl.a. gået til at få gennemført omstrukturering i kommunerne med henblik på at skabe basis for frit valg. De er jo også gået til erstatningshjemmehjælp, og de er gået til i det hele taget at give et løft på ældreområdet.

Det, jeg jo stiller mig fuldstændig uforstående over for, er, at Socialdemokratiet tilsyneladende undervejs har ændret holdning. Hvor man oprindeligt bakkede op omkring frit valg-forslaget, så er man nu modstander af det og modarbejder det frie valg. Og det begriber jeg jo ikke, for i tilknytning til det, at man har fået valgmulighed, som jo i sig selv sætter fokus på indhold og kvalitet, fordi der er et alternativ, fik vi også gennemført kravet om erstatningshjemmehjælp, om fleksibel hjemmehjælp og fik givet de ældre nogle flere retssikkerhedsmæssige elementer.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

På trods af at ministeren beskriver det som et løft af ældreområdet, så ser vi jo disse henvendelser fra kommunerne, der ikke oplever de initiativer, som ministeren beskriver, som et løft af hjemmeplejen, men som opfatter, at hjemmeplejen er så meget under pres, at der er sket serviceforringelser.

Hvordan vil ministeren forklare det?

(Kort bemærkning).

Socialministeren (Eva Kjer Hansen):

Som sagt blev der bevilget 500 mio. kr. ekstra på området, og der blev jo lavet en undersøgelse, som viste, at kommunerne rent faktisk har brugt pengene på ældreområdet. Det har også ført flere rettigheder med for de ældre, bl.a. nogle retssikkerhedsmæssige garantier i form af, at man skal have begrundede afgørelser, og at det skal være skriftligt begrundede afgørelser.

Kl. 17.10

Jeg er opmærksom på, at det har vakt en vis irritation i kommunerne. Nogle synes, at det er meget omstændeligt, nogle synes også, det har været irriterende, at man skulle gennemføre en omstrukturering af hele sektoren for at kunne

imødekomme de nye regler. Men jeg synes, det har været en nødvendig øvelse at komme igennem med for at skabe bevidsthed om, hvad det er, man bruger ressourcerne til, at skabe synlighed omkring serviceniveauet og hvad man kan forvente på ældreområdet, og også for bedre at kunne gøre rede for, hvad skatteborgernes penge egentlig går til.

Så jeg synes, det har været et nødvendigt og vigtigt arbejde. Men fordi vi har forståelse for, at der stadig væk er store krav og behov for mere på ældreområdet, er det jo lige præcis, at vi nu har afsat yderligere 500 mio. kr. til området.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ministeren. Så er det Venstres ordfører, hr. Hans Andersen.

Hans Andersen (V):

Tak til Enhedslisten for at genfremsætte dette beslutningsforslag fra sidste efterår.

Med forslaget ønsker Enhedslisten at afsætte 35 mio. kr. til et 5-årigt projekt om udviklingen af kvalitetsmetoder i ældreplejen. Formålet er at sikre et værdigt liv for alle ældre.

Jeg vil gerne på Venstres vegne tilslutte mig formålet om at sikre et værdigt liv for alle ældre. Ligeledes kan vi tilslutte os værdierne i de ti punkter, som FOA og DSR er fremkommet med. Det er meget svært at være imod.

Men jeg synes ikke, at argumentationen i forslaget er holdbar. Enhedslisten har for hvert af de ti punkter fundet konkrete eksempler på enkeltsager, som de tager hele ældreplejen til indtægt for. Det er ikke fair over for hverken de ældre eller plejepersonalet.

Det underer mig også, at Enhedslisten, efter at vi havde samme debat her i salen i efteråret, ikke har forholdt sig til det projekt, der kører i ældreplejen i Søllerød Kommune i samarbejde med netop FOA og DSR. Det er jo lige sådan et projekt, Enhedslisten lægger op til med dette forslag, men projektet kører jo allerede, og der er allerede høstet gode erfaringer.

Naturligvis skal vi kvalitetsudvikle ældreplejen, og fra regeringens side er der da også allerede taget en række initiativer til at styrke kvaliteten. Bl.a. er der, som ministeren også lige har redegjort for, igangsat et kvalitetsudviklingsprojekt i samarbejde med bl.a. SFI og flere kommuner, et projekt, der sætter de ældres egne forventninger og holdninger i højsædet og skal af-dække de barrierer og muligheder, der er for netop at opnå en bedre kvalitet i ældreplejen. Og

projektet er i modsætning til Enhedslistens forslag finansieret.

Lad mig også nævne, at vi siden 2003 har afsat 500 mio. kr. årligt til forbedret kvalitet og mere fleksibilitet i ældreplejen. Vi har gennemført det frie valg af leverandør af personlig og praktisk hjælp m.v., de ældres retssikkerhed er blevet styrket, og med det frie valg er der jo netop blevet sat fokus på kvaliteten i ældreplejen. Ældre kan i dag skifte leverandør, hvis de ikke er tilfredse med deres nuværende, hvad enten det er den kommunale eller den private. Det giver konkurrence om, hvem der er bedst til kvalitet.

Med regeringsgrundlaget fra februar har regeringen tydeligt tilkendegivet, at den er parat til fortsat at forbedre ældreområdet, og der skal derfor afsættes yderligere 500 mio. kr. årligt til indførelse af en plejehjemsgaranti og til bedre og mere fleksibel hjemmehjælp i kommunerne.

Konkret om beslutningsforslaget her mener vi i Venstre, at intentionerne i forslaget er gode, og at vi allerede er godt i gang med kvalitetsudviklingsprojekterne. Derfor må jeg indrømme, at det er lidt, synes jeg, overflødigt, og på den baggrund kan Venstre ikke støtte forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg må indrømme, at jeg ikke helt kan forstå, hvordan man kan synes, at det, at man kan vælge mellem to ikke særlig gode tilbud, skulle være enormt godt, når det, som de ældre efterspørger, er at kunne få den hjemmehjælp, de har behov for. Det, regeringen har valgt, er jo at bruge 500 mio. kr. om året på et projekt, hvor en stor del af pengene går til administration, fordi det vigtige har været at få private firmaer ind og ikke at sikre en ordentlig kvalitet.

Søllerødprojektet er fint. Der diskuteres man ud fra de etiske diskussioner, som FOA og Dansk Sygeplejeråd har stillet op. Men det giver jo ikke mulighed for at ændre på selve måden at tilrettelægge arbejdet på. Derfor vil jeg gerne høre, om Venstre slet ikke vil åbne for, at kommunerne får mulighed for ikke at skulle minutfastsætte hele hjemmehjælpen, men i stedet at give dem, der arbejder i hjemmehjælpen, mulighed for sammen med de ældre at tilrettelægge arbejdet.

Kl. 17.15

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Fru Line Barfod får det her til at lyde, som om de 500 mio. kr., vi i sidste valgperiode afsatte til bedre og mere fleksibel hjemmehjælp, er gået til administration. Det er jo ikke tilfældet.

Langt, langt størstedelen af disse midler er kommet ud at virke i ældreplejen netop med det formål at få bedre kvalitet. Det synes jeg er rigtig godt. Nu tilfører vi flere penge til netop at have fokus på øget kvalitet, men vi siger også i Venstre, at en af forudsætningerne er at give de ældre en mulighed for det frie valg, nemlig at de kan træffe beslutninger selv. Det har vi stor tillid til at de ældre kan.

Derfor synes vi i Venstre, at det er nu, vi sætter yderligere kvalitetsprojekter i gang, og det vil vi gerne støtte op omkring at man gør. Så er man også optaget af, at man ude lokalt faktisk gør det rigtig godt i øjeblikket, og der synes jeg bare, at dette beslutningsforslag nedgør det arbejde, man lokalt udfører.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Hr. Hans Andersen svarede ikke på mit spørgsmål. Det, som vi hører fra mange ude lokalt, også dem, vi har bedt om at kommentere vores forslag, både ansatte, ældre og kommunalpolitikere, er, at de gerne vil have muligheden for at prøve at tilrettelægge arbejdet ud fra de ældres behov, så de ældre selv kan bestemme, hvornår de skal sove; selv kan bestemme, hvad de vil have at spise; selv kan bestemme, hvad de skal have på af tøj. I stedet for at det, man tilrettelægger det ud fra, er, at kommunen skal sidde og fastlægge, at der skal være 4 minutter til at skifte dynebetæk og 5 minutter til at gå ned med skraldespanden osv.

Vil Venstre give mulighed for at lave forsøg med, at man kan tilrettelægge hjemmeplejen ud fra de ældres behov i stedet for ud fra et minuttyranni, der er baseret på, at man skal kunne måle og veje offentlig hjemmehjælp i forhold til private firmaer?

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne sige, at hvis de ældre har en opfattelse af, at det er ned til det enkelte minut, er det et spørgsmål om, at ledelsen er ufleksibel, og så er det dét, man kan betegne som minuttyranni.

Det er ikke det, der skal være tilfældet. Men der er ikke nogen modsætning mellem at styre

ældreplejen godt og give den bedst mulige omsorg. Det kan godt kombineres, og der er det vigtigt, at den enkelte ældre ikke oplever at få at vide, at der kun er 1 minut til at tage strømper på.

Men der er behov for, at vi har styringsredskaber i ældreplejen netop for at få mest muligt ud af midlerne og netop for, at der også er den størst mulige retssikkerhed. Eksempelvis er man som noget helt nyt nu også begyndt at give erstatningshjemmehjælp, fordi man kan dokumentere – og det bliver dokumenteret – hvis de ældre ikke får den hjælp, de har ret til, for det skal de have. Derfor mener jeg ikke, at der er nogen modsætning mellem styring og omsorg, og det er den vej, vi skal.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Lise von Seelen.

Lise von Seelen (S):

Tak til Enhedslisten for forslaget.

Som vi Socialdemokrater så tydeligt gjorde opmærksom på i den valgkamp, vi er kommet ud af for ikke ret lang tid siden, er de flotte løfter, som Venstre har givet om tid til forandring, blevet gjort til skamme. De sagde, at det var tid til at gøre op med stopurstyranniet og minuttyranniet, og at det var tid til, at de ældre skulle have et godt og værdigt liv. Udviklingen de sidste år har faktisk vist, at vi har bevæget os i den modsatte retning.

Regeringen har jo fået sit mandat forlænget med en folketingsperiode, så nu er det vores forventning og vores håb, at vi kommer til at tale om de her ting på en mere konstruktiv og offensiv måde.

For det ser altså anderledes ud, når vi kigger ud på ældregruppen i vores kongerige, især når vi kigger på den svageste gruppe. Der har aldrig nogen sinde før været så knapt med tid til de ældre som nu. Der har aldrig før været så mange stopure, der tikker så højt, som de gør nu i den kommunale hjemmepleje.

Så løfterne, som Venstre og De Konservative gav i 2001, har de ikke indfriet, de er ikke blevet ført ud i livet. Hen ved en tredjedel af de ældre, som udtaler sig, oplever, at deres hjemmehjælp har fået mindre tid, efter at loven om frit valg er blevet indført. Fire ud af ti ældre føler, at der kommer flere forskellige hjemmehjælpere og af-

løser ind i deres hjem nu, end der gjorde tidligere. Det er alt sammen noget, der er med til at forringe den ældres hverdag.

At hjemmeplejen er så hårdt presset på tiden bidrager til, at de ældre føler sig hjulpet på en upersonlig måde i nogle tilfælde, og det hænger jo meget nøje sammen med, at når hjælpen skal gives omsorgsfuldt, kræver det altså tid. Omsorg kræver tid.

KI. 17.20

Derfor er Socialdemokratiet fuldstændig enig med Enhedslisten i, at det er vigtigt at få sat fokus på de ældres vilkår. Vi mener ligesom Enhedslisten, at ældreplejen i Danmark de sidste år har været sat så meget under pres på en sådan måde, at det kræver, at vi laver nogle forandringer i hjemmeplejens forudsætninger, for at de kan yde de ældre den værdige og personlige hjælp, som de ønsker. Vi mener, at en god hjemmepleje handler om mere tid til den enkelte ældre, mere tid til en god og omsorgsfuld pleje. Det kan være tid til at bestemme over egen tid og rutiner og muligheden for, at den ældre har indflydelse på egen hverdag i et samarbejde med et dygtigt og fagligt veluddannet personale.

Mere tid giver ofte muligheden for at handle med respekt over for den ældre og for det liv, som den ældre selv ønsker at have. Det handler om, at de ældre fortsat får mulighed for at leve livet bedst muligt, også selv om de taber nogle færdigheder, når de bliver ældre.

Vi Socialdemokrater bakker fuldt op om de punkter, som Forbundet af Offentligt Ansatte har beskrevet, og som jo danner baggrund for og er en del af lovforslaget. Vi finder imidlertid ikke, at vi behøver så mange flere rapporter. Vi finder, at der er mange gode takter i de kommunale hjemmeplejer, så hvis de får en bedre forudsætning for at føre deres arbejde ud i livet, er vi ret sikre på, at så opnår vi nogle af de her ting.

Vi opfatter ikke, at livskvaliteten ligger gemt i, at man som ældre har muligheden for at vælge imellem en offentlig og en privat leverandør. Det er ikke dér, livskvaliteten ligger. Livskvaliteten ligger i, at man kan vælge, hvordan man gerne vil have hverdagen strikket sammen om de helt nære ting, som foregår i ens eget hjem.

Så vi vil gerne være med til at drøfte de her spørgsmål noget mere med Enhedslisten, og det ser vi positivt på.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Nu har vi jo lejlighed til for første gang siden valget at diskutere ældrepleje her i Folketingssalen, og jeg vil da gerne spørge Socialdemokraternes ordfører om det med det frie valg; om Socialdemokraterne nu igen vil være med til at styrke og udvikle det, eller om man fra Socialdemokraternes side nu siger nej, og at de 20.000 ældre, som i dag benytter sig af det frie valg, så ikke længere skal have muligheden for at få – det er jo i øjeblikket tilfældet – en privat leverandør til at gøre rent eller hjælpe med anden form for pleje.

Skal jeg forstå det sådan, at Socialdemokraterne nu fremsætter forslag om at afvikle det frie valg, eller hvordan?

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Der er slet ingen tvivl om, at vi Socialdemokrater ærgrer os frygteligt over, at den frit valgsordning, som er blevet indført i kommunerne, har kostet så forfærdelig mange penge, der er gået op i administration, og vi havde langt helle set, at de penge var blevet omsat til omsorgsarbejde for de ældre.

Når det er sagt, vil jeg da sige, at vi jo i en anden sammenhæng har meldt ud, at hvis en kommune synes, at den tilrettelægger sit arbejde bedst ved at lave sådan en frit valgsordning, så må den enkelte kommune jo finde ud af, om det er det bedste for den. Men vi mener ikke, at en kommune skal tvangsindlægges til at lave den her frit valgsordning. Vi er helt overbevist om, at man lokalt finder de bedste ordninger, så man fritstilles, så man kender sit personale og sine borgere og finder den bedste ordning.

Så vi synes ikke om tvangen. Vi synes, at kommunerne skal have frit valg til at vælge, hvordan det skal indrettes.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg kan forstå det således, at de ældre så ikke skal have frit valg, men at det er kommunerne, der her skal bestemme, hvad der er godt for de ældre borgere, der tilfældigvis bor i den pågældende kommune.

En del af den frit valgsordning er også, at det jo nu skal dokumenteres, om de ældre får hjælp, og hvis de ikke får hjælp, har de krav på at få erstatningshjemmehjælp. Er det også et element, som Socialdemokraterne ikke ønsker at støtte op

bag længere, så den erstatningshjemmehjælp, de ældre i øjeblikket oplever at få, ikke længere skal være til rådighed?

Kl. 17.25

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Nej, de to ting har for mig at se intet med hinanden at gøre. Det er da en fuldstændig glad og fornuftig ting, at man får en erstatning, når det, man er blevet stillet i udsigt, ikke indfries. Det har jo ikke noget med det at gøre.

De borgere, som kan vælge frit, er langt mere optaget af at få frit valg med hensyn til, hvem der hjælper dem med deres daglige bad eller hjælper dem med kosttilberedning, eller hvad det måtte være, end om det er et privat eller offentligt firma, der skal levere hjælpen, bare de får den hjælp, som de bryder sig om, og som er personlig, og som er omsorgsfuld.

Der synes vi, at vi skal bruge pengene til den direkte omsorg for den ældre frem for til bureaukratiske systemer for at sikre, at nogle har et valg, som ikke forekommer særlig vedkommende for de fleste ældre.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

Tak til ordføreren. Næste ordfører er fru Pia Kristensen.

Pia Kristensen (DF):

I Dansk Folkeparti er vi enige med forslagsstillerne i, at der skal opstilles nogle krav til en anstændig og en god ældrepleje. Der skal vises respekt for den enkeltes ønsker og behov, for selvbestemmelse, tryghed og nærvær, og plejen af den ældre skal ske med værdighed og fleksibilitet. Den daglige hjælp til den enkelte ældre skal ikke ydes som en standardiseret hyldevare.

Vi har indført det frie valg, så ældre frit kan vælge mellem den kommunale og den private hjemmehjælp. Det synes vi er et gode. Vi støtter det frie valg, for vi mener, at ældre skal have ret til frit at kunne vælge, hvem de vil have inden for dørene. Der er dem, der har valgt at beholde deres kommunale hjemmehjælp, fordi de er tilfredse med det, men der er også mange, som har valgt den private hjemmehjælp, og det er de faktisk blevet utrolig glade for.

Men når det sagt, vil jeg gerne understrege, at det jo ikke er det frie valg i sig selv, der er ensbetydende med en bedre hjemmehjælp. Hvis vi skal sikre de ældre, at de får en bedre hjemmehjælp, må opskriften være, at der skal ansættes

langt flere hjemmehjælpere ude i kommunen. En hjemmehjælper skal ganske enkelt besøge færre ældre dagligt og være hos den ældre i længere tid. Det er tid til den ældre, der mangler, tid og atter tid.

Det er også præcis det, vores ældre efterlyser. Vi behøver ikke flere analyser og rapporter for at afdække det, for vi kender problemet. Vi ved jo, at ældre klager over, at hjemmehjælperne har alt for travlt, og at det er derfor, at omsorg er blevet en mangelvare. Det er afgørende vigtigt for Dansk Folkeparti, at vi kan sikre, at ældre får en langt bedre hjemmehjælp end i dag – det lagde vi ikke skjul på under valgkampen – og vi vil arbejde ihærdigt på at forbedre forholdene. Og det skal ikke være et langtidsprojekt.

Enhedslisten skriver i forslaget, at alle vores rettigheder stort set ophører, når vi bliver afhængige af andres hjælp. Det er vi ikke helt enige i, det bør i hvert fald ikke være sådan. Der sættes selvfølgelig nogle begrænsninger, når man ikke længere kan foretage sig det, man tidligere har gjort. Livet igennem tillægger vi os vores egne rutiner. Vi bestemmer selv, hvornår vi vil i seng, hvad vi vil spise, hvilken påklædning vi vil gå i, og vi er aktive udadtil i det offentlige rum.

Når man ikke kan alle de ting mere, kan jeg godt forstå, at håbløsheden breder sig, og jeg kan godt forstå, at mange ældre føler sig isolerede og magtesløse, fordi de ikke kan lige det, de har lyst til her og nu. De må så vente på, at der kommer en hjemmehjælper, som kan hjælpe dem med de praktiske og plejkrævende opgaver, og desværre er det ofte sådan, at hjemmehjælpen skal videre til den næste. Så sidder den ældre tilbage uden at have fået dækket de behov, der måtte være, og i særdeleshed ikke de sociale behov.

Det synes vi er utrolig trist, og det er uværdigt. Det er kommunerne, der fastsætter service-niveauet i hjemmeplejen. De vurderer behovet for hjælpen, og det er nødvendigt med visitering og styring af området. Men så er der desværre kommuner, der visiterer meget stramt. Men man må ikke glemme, at der også er mange kommuner, der leverer en god hjemmehjælp. Netop det forhold, at der er kommuner, der gør det godt, skal fremhæves, og det vil da være oplagt at bruge disse kommuner som en slags mønstrekommuner, så deres model kan udbredes til andre af landets kommuner.

Enhedslisten foreslår, at der skal afsættes 35 mio. kr. til igangsættelse af et 5-årigt projekt

med det mål at sikre ældres ret til et værdigt liv. Det forslag er stort set overflødig, i og med at Socialministeriet i januar har offentliggjort et nyt projekt om kvalitet i ældreplejen og der er afsat 10 mio. kr. til projektet.

Baggrunden for projektet er et ønske om at styrke kvaliteten af indholdet i ældreplejen. Det er et projekt, der skal give viden om, hvilke barrierer og muligheder der eksisterer for at fremme kvaliteten i ældreplejen, og fokus vil være på de ældres forventninger til plejen.

Kl. 17.30

I forbindelse med det projekt er der nedsat en faglig følgegruppe bestående af repræsentanter for en række institutioner, bl.a. Ældremobiliseringen, Ældre Sagen, Dansk Sygeplejeråd, FOA, Kommunernes Landsforening, OSI osv. Så på den baggrund kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

Jeg vil afslutningsvis sige, at vi er helt enige i de gode intentioner, der er i det her forslag. Retten til et værdigt liv for alle ældre burde jo være indlysende overflødig at diskutere, men det er det desværre ikke, for vi skal gøre det meget bedre. Og vi skal blive ved med at diskutere det her område, indtil vi gør det godt nok.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det er jo fint at høre alle de pæne ord fra Dansk Folkeparti om, hvad man gerne vil. Det, der så undrer mig lidt, er, som jeg hører fru Pia Kristensen, at kommunerne faktisk i dag, hvis de ville, kunne tilrettelægge arbejdet, så de tog udgangspunkt i de ældres behov.

Betyder det, at fru Pia Kristensen mener, at kommunerne ikke skal leve op til de krav, der ellers er, om, at alting skal fastsættes i minutter, for at man kan sammenligne offentlige og private, og for at de private kan konkurrere? Betyder det, at fru Pia Kristensen mener, at kommunerne ikke skal fastsætte tingene i minutter, for at private kan komme ind på markedet? Er det det, der nu kommer som en melding fra Dansk Folkeparti?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nej, det er ikke det, det betyder, for vi mener, som jeg sagde i min ordførertale, at det er vigtigt med visitering og også kontrol.

Det, at man måler en opgave, har fået betegnelsen stopurstyranni, men det er jo ikke sådan, at hjemmehjælperne går ud med et stopur i hån-

den og siger: Når fru Hansen har siddet 5 minutter på toiletet, skal hun ikke det mere, og så er det tid til tandbørsten, og så er der 5 minutter.

Men det er meget vigtigt for en kommunalbestyrelse at have nogle tal på, hvor lang tid opgaverne tager ude i hjemmene. Det er vigtigt at vide, når man skal budgetlægge for næste år, hvor meget personale man skal have ansat inden for ældreområdet.

Men det skal selvfølgelig ikke være sådan, at hvis man regner ud, at der skal bruges 5 minutter til tandbørsten, 5 minutter til toiletbesøg, 5 minutter til at servere morgenmad, så får den ældre det kvarter. Der skal selvfølgelig lægges tid oveni, også til sociale gøremål, også så der er tid til at gå en tur i byen med den ældre eller måske lave mad sammen med den ældre i hjemmet.

Det er derfor, vi siger: Opskriften på en bedre hjemmepleje må være, at vi får flere hænder ud at virke i de ældres hjem.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg mener jo stadig, der er et problem, når man skal starte med at fastsætte så minutøst, hvad der skal foregå. Og især når man, som ministeren siger, bagefter skal bruge håndholdte computere, eller hvad man nu ellers har lyst til, til at måle, om man nu også har brugt det her antal minutter.

Men løsningen, som hedder at ansætte flere hjemmehjælpere, er vi jo fuldstændig enige om. Så vil jeg gerne høre, om Dansk Folkeparti vil være med til at gøre det. Det ville jo ikke koste en krone for samfundet at ansætte flere hjemmehjælpere, fordi vi sparer dagpengene og får mere ind i skat. Vi har finansministerens ord for, at det regnestykke er korrekt. Vil Dansk Folkeparti være med til, at vi får ansat flere ved at flytte penge fra dagpenge over på løn?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Jeg vil godt lige nævne det med stregekoder, som fru Line Barfod kom ind på. Dansk Folkeparti har sagt før og under valgkampen: Stregekodesystemet bryder vi os overhovedet ikke om. Det er supermarkedssagtigt, og vi vil gerne have det afskaffet så hurtigt som muligt. Der må være andre måder, man kan kontrollere det på. Desuden er det sådan, at alle ældre, der modtager hjemmehjælp, har kontaktbøger liggende i deres

hjem, så alle de hjemmehjælpere, der kommer i løbet af dagen, skriver i kontaktbøgerne.

Det er rigtigt, at vi skal have ansat flere folk inden for hjemmeplejen. Mange social- og sundhedsassistenter og -medhjælpere, som jeg har snakket med igennem det sidste halve år, siger jo, at de ikke orker at være inden for faget mere, fordi de stæser rundt fra sted til sted. De bliver nedslidte, og de går hjem med en konstant dårlig samvittighed, fordi de ikke har tid til at tale med de ældre. Det er synd, for det er virkelig kvinder og mænd, der brænder for den gerning.

Hvis vi får flere folk ind i hjemmeplejen, skal de ikke besøge så mange ældre hver dag. Så bliver der tid til den ældre, og vi undgår at få de nedslidte hjemmehjælpere. Hjemmehjælpere kan vi ikke under nogen omstændigheder undvære i det danske samfund.

Jeg tror, at fru Line Barfod hentyder til, at vi måske kan ansætte nogle langtidslidende konstanthjælpsmodtagere og få flyttet dem fra overførselsindkomster og ind i hjemmeplejen. Jeg vil sige: Ja, hvis deres faglige kvalifikationer er til det. Man kan jo ikke gå ud og tage folk fra gaden direkte ind i hjemmeplejen, for de skal have nogle faglige kvalifikationer.

Kl. 17.35

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Fru Pia Kristensen nævner, at der er kommuner, hvor der simpelt hen er for lidt tid til den her opgave, og så er mit spørgsmål til fru Pia Kristensen: Kan det hænge sammen med, at kommunerne er så stramt styrede på grund af et skatteloft og på grund af, at der er så mange ting, der styres centralt, at der faktisk ikke er mulighed for, at de kan indfri de ambitioner, som de måske som kommunalbestyrelse kunne have på området?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nej, det mener jeg ikke, for der er hidtil blevet afsat 500 mio. kr. årligt ekstra til hjemmehjælpen for at løfte hele hjemmehjælpsområdet. Vi ved godt, at der er blevet brugt penge på omstillingsprocessen i forbindelse med det frie valg, men det vil jo ikke blive ved med at koste de mange penge.

Men vi siger, og det har vi sagt under valgkampen, og det står vi fast ved: Vi ønsker, at pengene fremover skal øremærkes præcist til at

ansætte flere hjemmehjælpere med, så hele det område kan få et løft.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Så selv om de 500 mio. kr. for en stor dels vedkommende er gået til administration af frit valgordningen, er det så alligevel ordførerens opfattelse, at grunden til, at kommunerne melder tilbage, at de ikke kan få ressourcerne til at række, er, at de ikke forstår at lægge det rigtigt til rette, og at de faktisk fjoller rundt med pengene?

(Kort bemærkning).

Pia Kristensen (DF):

Nu skal jeg selvfølgelig ikke blande mig i, hvad de forskellige kommuner gør derude. Man prioriterer forskelligt fra kommune til kommune, og der er måske nogle kommuner, der prioriterer kulturområdet højere end f.eks. det sociale område. Det er ikke rigtig en undskyldning, ikke set med vores øjne, og netop ikke, fordi kommunerne faktisk har fået en pose penge til at kunne løfte den her opgave med.

Formanden:

Tak til fru Pia Kristensen. Så er det hr. Tom Behnke som ordfører.

Tom Behnke (KF):

Jeg vil også indledningsvis sige tak til Enhedslisten for, at vi har muligheden for den her debat i dag, også selv om forslaget fra Enhedslisten er en uændret genfremsættelse og også selv om, at min første tanke, da jeg sad og læste forslaget, var: For sent, hus forbi! For hvad er det egentlig, der er tilfældet?

Tilfældet er jo, at regeringen allerede har taget en lang række initiativer på ældreområdet, og regeringen har også i regeringsgrundlaget en lang række initiativer liggende foran sig. Så hvad er det, Enhedslisten vil med sit forslag, andet end at komme med et forslag, der stort set – ikke ordret, men stort set – indholdsmæssigt og målsætningsmæssigt beskriver det, som regeringen allerede har gjort?

Det må jo være at give regeringspartierne en mulighed for at stå her på Folketingets talerstol og fortælle, hvad vi allerede har gjort, og det gør vi gerne.

Overskriften for De Konservative, når vi kigger på ældrepolitikken, er »værdighed«; det er at holde sig for øje, at ældre mennesker er selvstændige mennesker, og at vi skal have respekt

for de ældre mennesker. Vi skal have respekt for alle mennesker uanset alder.

Vi skal være meget opmærksomme på, at selvbestemmelse også skal gælde i den tredje alder. Vi lægger meget vægt på, at der er frit valg, altså mulighed for, at man også, når man er blevet ældre, selv kan vælge.

Vi mener også, det er vigtigt, at man holder sig for øje, at ældre mennesker er forskellige mennesker, lige så vel som alle vi andre er forskellige mennesker. Der er også en lang, lang, lang række ældre mennesker, som er stærke ældre mennesker.

Ofte når vi taler om de her områder med hjemmehjælp osv., får man et indtryk af, at alle ældre mennesker er svage ældre mennesker, som skal have hjælp til stort set alting. Det indtryk kunne man godt få nogle gange, når vi diskuterer de her ting, fordi vi meget hurtigt fokuserer på lige præcis sådan noget som hjemmehjælp. Men det er ikke tilfældet. De ældre er jo en meget stor forskelligartet gruppe, hvor der også er stærke individer imellem. Det skal man huske, når man diskuterer de her ting, så vi ikke kun diskuterer, hvor der virkelig er nogle store behov.

Når det er sagt, vil jeg også godt sige, at vi fra konservativ side gerne ser, at man i højere grad prioriterer de penge, vi nu engang har til rådighed, der, hvor behovet er størst. Det synes jeg skal understreges.

Jeg vil også sige, at man ikke skal umyndiggøres, bare fordi man bliver ældre, og det har vi måske nogle gange haft nogle eksempler på at man næsten bliver.

Dermed er jeg tilbage ved et af mine kodeord, nemlig det frie valg. Det er ret væsentligt for os, at man har et frit valg og en mulighed for selv at tilrettelægge sit liv. Det er afgørende for livskvaliteten, at man, også når man er ældre, har direkte indflydelse på sit eget liv.

Kl. 17.40

Enhedslisten skriver i sit forslag om en lang række gode ideer og målsætninger. Jeg vil sige, at de enkeltsager, der ligger til grund for Enhedslistens ti punkter, hvor man prøver på at tage nogle eksempler, jo kun er nogle enkeltstående eksempler. Men jeg forstår godt Enhedslistens budskab, at man altså har et ønske om at prøve at gøre det bedre på nogle punkter, og det er vi for så vidt enige i, og det er vi i gang med.

Enhedslisten foreslår, at der skal afsættes 35 mio. kr. til forslaget her. Regeringen har afsat ekstra 500 mio. kr. dels til garanti for en pleje-

hjemsplads, dels til puljer til bedre hjemmehjælp, mere fleksibel hjemmehjælp, flere forsøgsordninger og fokus på kvalitet.

Jeg vil også lige kort nævne, hvad vi allerede har gjort, nemlig givet et permanent løft til ældreplejen på 500 mio. kr. årligt, frit valg af hjemmehjælp, øget indflydelse på hjemmehjælp, retskrav på hjemmehjælp, frit valg af plejebolig, ret til at tage ægtefælle med, flere ældreboliger – der er bygget over 14.000 nye – supplerende pensionsydelse, udvidelse af reglerne om helbredstillæg, forhøjelse af tilskud til høreapparat, influenzavaccination, forbedret ledsageordning, styrket indsats over for demente, fokus og udvikling på hospiceområdet, efterlevelsenspen-sion.

Det er bare for at nævne nogle af de ting, som regeringen allerede har gjort noget ved, og vi vil fortsætte ad den linje. Der er f.eks. omkring plejehjemsgarantien fremsat forslag, og frit valg af plejehjem kommer også fremover til at omfatte private og selvejende institutioner, og så kommer der yderligere indflydelse på hjemmehjælp-sområdet; der bliver også der taget nogle initia-tiver. Så rammerne er på plads, kan man sige.

Det, vi nu målrettet og fremadrettet gør, er at prøve at styrke indholdet, så vi får mere kvalitet på ældreområdet. Det glæder jeg mig til at komme i gang med.

Samlet set kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag, som det ligger, selv om vi er enige i mange af målene i forslaget.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Det glæder mig da, at De Konservative er enige i mange af målene, og der kom også mange pæne ord fra hr. Tom Behnke, og også ord om alle mulige andre ting, der sådan set ikke har så meget at gøre med kernen i det her forslag.

Derfor vil jeg også gerne høre den konservative ordfører, ligesom jeg har prøvet at spørge flere andre ordførere: Vil De Konservative give mulighed for, at nogle kommuner får lov til at afprøve, hvordan man kan tilrettelægge ældreplejen, hvis det, man tager udgangspunkt i, er, at de ældre netop skal have lov til at bestemme over deres eget liv og selv tilrettelægge det sammen med de ansatte, der skal tage sig af den ældre, i stedet for at det hele skal bygges op i forhold til det skema, hvor der er sat minutter af til forskellige ting, for at det skal kunne måles og vejes?

Vil De Konservative være med til, at nogle af de forslag, der skal iværksættes, bliver med ud-

gangspunkt i, at de ældre og de ansatte sammen kan tilrettelægge arbejdet?

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det er vi absolut positive over for, men jeg tror også, det er vigtigt her at understrege, at det med minutterne og beregningerne jo er noget, der foregår, uden at hjemmehjælpsmodtageren er bevist om det. For man regner jo ud, hvad behovet er, og derefter afsætter man en ramme til hjælpen. Jeg synes, det er værd at understrege, at det fra den 1. juli 2002 er blevet således, at den enkelte hjemmehjælpsmodtager i højere grad selv kan afgøre, hvordan hjemmehjælpen sammensættes inden for den visiterede ramme.

Så alle disse minutter, der tales så meget om, medfører jo ikke, at man render rundt ude hos hjemmehjælpsmodtageren med et stopur og afsætter så og så mange minutter til hver enkelt ting, hvorefter man forlader stedet igen. Der afsættes en ramme. Man tæller, om jeg så må sige, minutterne sammen, når man visiteres til, hvilken hjælp der er behov for. Og så ligger der en ramme. Siden 2002 – det vil sige, at det var en borgerlig regering, der har gennemført det – har man altså mulighed for som hjemmehjælpsmodtager at være med til at have indflydelse på, hvordan tiden skal bruges, når tiden er sat af.

(Kort bemærkning).

Line Barfod (EL):

Jeg er ikke enig i hr. Tom Behnkes beskrivelse af virkeligheden. Man kan jo se senest på den strejke i Aabenraa, der var under valgkampen, hvor hjemmehjælperne strejkede, fordi de ikke længere kunne holde til det her minuttyranni og ikke ville til at bruge strekkoder, at det er en voldsom belastning, at alting skal gøres op i minutter og kontrolleres hele tiden. Det er godt, at det ikke er nået til børnehaverne endnu. Sikke nogle børn vi ville få ud af det, hvis man skulle gøre det hele op i minutter.

Men det, jeg spurgte til, og som jeg gerne vil have et svar på, er, om De Konservative vil være med til, at man i nogle kommuner får lov til at lave et forsøg, hvor det ikke bare er inden for det samlede kvarter, der så er afsat, men at den ældre og hjemmehjælperne faktisk får muligheden for at sætte sig ned og sammen tilrettelægge arbejdet, at man f.eks. kan arbejde i små enheder, der har et mindre antal ældre, og så kan variere i forhold til, at den ældre nogle dage har lyst til at sove længe, nogle dage gerne vil tidligt op osv., i

stedet for at det hele skal ligge i fastlåste skemaer og være målt meget nøjagtigt op for at kunne måles og vejes i forhold til private firmaer. Vil De Konservative være med til, at nogen kommuner får den mulighed?

Kl. 17.45

(Kort bemærkning).

Tom Behnke (KF):

Det var det, jeg indledningsvis svarede på, sidst jeg havde ordet, hvor jeg sagde, at det er vi positive over for, at vi synes, det lyder rimeligt og rigtigt og går i den rigtige retning.

Vi er interesseret i, at der bliver mere fleksibilitet på det her område. Vi er interesseret i, at de, der modtager hjælpen, oplever det som en hjælp. Vi er interesseret i, at de, der yder hjælpen, har tilfredshed i deres arbejde, således at alle parter får mere ud af det, vi gør.

Jeg synes, at det er forkert – men jeg ved godt, at der har Enhedslisten selvfølgelig et korstog – at påstå, at alt det her er noget, der udelukkende sker, fordi den borgerlige regering har en ideologisk målsætning om, at de private aktører skal ind på markedet. Det er jo ikke kun derfor, og det er jo ikke sådan, det bliver udmøntet ude i praksis.

Lad mig sige om stregkoderne, som jeg heller ikke bryder mig om, at det er altså under 10 kommuner, vi taler om. Det er under 10 kommuner ud af 275 kommuner. Jeg bryder mig heller ikke om stregkoderne, specielt ikke om den måde, det bliver fremstillet på, som om hjemmehjælpsmodtageren bare er et nummer, og så kommer man med stregkodelæseren, og som om stregkodelæseren er det allervigtigste. Men jeg kan ikke se, at vi kan finde andre og bedre metoder til at opgøre det på, end vi gør i øjeblikket. Hvis Enhedslisten har et bedre forslag, så lad mig høre det.

Formanden:

Tak til hr. Tom Behnke. Så er det hr. Ole Glahn som ordfører.

Ole Glahn (RV):

Jeg vil også gerne sige tak til Enhedslisten for, at vi får anledning til at drøfte ældrepolitikken. Men jeg vil indledningsvis understrege, at vi i Det Radikale Venstre har den grundopfattelse, at i og med, at denne opgave er lagt i kommunalt regi, har vi også tillid til, at politikerne, de ældre, ældreorganisationer, familier til de ældre og medarbejdere drøfter og prøver at udvikle kvali-

teten i det tilbud, som man giver til de ældre, som har behov for pleje.

Jeg vil også gerne sige, at vi er enige i nogle af de bemærkninger, der er faldet tidligere i debatten, om, at ældreplejen ligesom andre områder, skoler osv., lider under den meget stramme økonomiske styring, som kommunerne er udsat for. Det vil sige, at man skal være meget omhyggelig for at fastholde kvaliteten i ældreplejen under de stadig strammere økonomiske krav, der er.

Man kan godt stille sig selv det spørgsmål, om de med den tid, som hjemmehjælpen tildeles i dag, faktisk omsorgsmæssigt kan løse opgaven. Man kunne have den opfattelse, at der faktisk er behov for, at andre kommer ind og hjælper med noget af den omsorg, og hvis den ældre ikke har familie eller andre i nærheden, skulle man måske overveje at lave et samarbejde med frivillige organisationer. Jeg ved, at Røde Kors og andre forskellige steder er besøgstjeneste. Det kunne man udvide, for der er jo nok ikke udsigt til, at økonomien omkring kommunernes virke kan få en sådan karakter, at der bliver plads til, at ældreplejen kan udvides voldsomt.

Vedrørende indholdet i forslaget: Jeg mener, at det, der er forkert i Enhedslistens tilgang til det her, er, at det er os her i Folketinget, der skal sige, at kommunerne skal have mulighed for at komme med anmodning om at komme ind i sådan en forsøgsordning her. Jeg synes, at sådan noget skal komme fra kommunerne. Jeg synes, det er vigtigt, at det gror nedefra, og at behovet kan udvikles på den måde. Og jeg er helt overbevist om og egentlig også tryk ved, at der foregår en udvikling i øjeblikket.

Vi har hørt også fra ministeren og ordførerne, at der er taget nogle initiativer på det her område, og jeg og Det Radikale Venstre synes, at det ligger i et regi, hvor der ikke er grund til at gå ud og påtvinge, at nogle kommuner skal melde sig til det. Der arbejdes med det i øjeblikket.

Jeg vil afslutningsvis sige til det om stregkoder og diskussionen, som vi havde meget oppe i kommunalvalgkampen, at jeg synes, og det kan jeg sige med en kommunalpolitisk baggrund, at det er pisket op til et niveau, som ikke er rimeligt. Jeg mener, at man må anerkende, at der er behov for, at kommunerne styrer hjemmehjælpen.

Jeg mener også, at der faktisk kan ses en fordel ved det med stregkoder, og det har jeg også hørt hjemmehjælpere udtrykke offentligt, for man kan se, hvornår de er kommet i hjemmet, og hvornår de er gået fra hjemmet, og så kan der

ikke herske tvivl om, at de i hvert fald ved deres tilstedeværelse har givet den hjælp, som skulle gives.

Jeg mener, at vi skal passe på med herinde i Folketinget, at vi ikke kører det op på et niveau og begynder at blande os på områder, som de faktisk er bedre til at løse ude i kommunerne. Samtidig er det selvfølgelig vigtigt, når man fra regeringens side diskuterer aftalen med Kommunernes Landsforening, at der så bliver midler nok til at sikre, at servicen på det her vigtige ældreområde er tilstrækkelig god.

Og jeg må da sige, at de målsætninger, der er stillet op fra FOA's og DSR's side, er vi ikke uenige i. Det kan man næsten ikke være. Vi synes, at de er vigtige og rigtige. Men vi er også sikre på, at det diskuteres lokalt, og vi tror på, at hvis vi slipper kræfterne mere løs lokalt, kan vi også få nogle bedre resultater.

Kl. 17.50

Formanden:

Tak til hr. Ole Glahn. Så må det være ordføreren for forslagsstillerne, fru Line Barfod.

Line Barfod (EL):

Jeg vil gerne takke for debatten.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Glahn i, at hvis vi slipper kræfterne løs lokalt, kan vi sikkert få mange flere gode måder at lave god ældrepleje på. Det er netop det, vores forslag går ud på. Man skal nemlig have mulighed for at slippe kræfterne løs lokalt, men det er svært mange steder.

Jeg vil også gerne takke Forbundet af Offentligt Ansatte og Dansk Sygeplejeråd, der jo har lavet det her meget store arbejde med at udvikle de ti rettigheder, som indgår i vores forslag, og har sat gang i hele debatten, både blandt deres medlemmer, blandt os og ude i kommunerne, om, hvordan vi sikrer de ældre et værdigt liv.

Under valgkampen gik hjemmehjælperne i Aabenraa i strejke. Jeg vil gerne citere Solveig Dahlsgaard, der har været social- og sundhedshjælper i 19 år. Det er fra Ekstra Bladet den 1. februar 2005:

»Men nu må vi sige stop. Vi bliver presset mere og mere. Vi har også fået at vide, at vi fremover ikke må holde hverken spise- eller tissepause fra kl. 7 til 13. Det kan ikke være rigtigt.«

Og så fortæller de, at det vil koste 0,5 mio. kr. at indføre stregkoder, og at man kunne bruge de penge meget bedre på at give bedre hjemme-

hjælp til de ældre i stedet for at måle, hvor meget tid der nu bruges. Det er jo det, der er problemet. Man er så fokuseret på at kunne måle og veje i stedet for at kunne give ordentlig tid til omsorg.

Det glæder mig da, at der ikke er nogen, hverken ministeren eller nogen af ordførerne, der er uenige i de ti rettigheder, som FOA og Dansk Sygeplejeråd har opstillet. Men det kan man vel heller ikke være offentligt.

Det glæder mig da også, at der nu bliver igangsat et initiativ for at se på kvaliteten i ældreplejen. Men hvad nu, hvis det i det projekt viser sig, at barriererne er, at der ikke er penge nok, at barriererne er, at man kræver, at der skal udvikles kvalitetsstandarder i hver eneste kommune, hvor alting gøres op minut for minut, så det kan måles og vejes, og at man bruger så mange administrative ressourcer på at gøre det hele op, for at de private firmaer kan komme ind på markedet?

Det, der er problemet, er jo, at man gør ældreplejen til en vare, der skal måles og være genstand for tidsstudier, nøjagtig ligesom vi i »Krøniken« kunne se, hvordan de på radiofabrikken »Bella« satte tidsstudiefolk ind. Det er jo grundlæggende det, debatten handler om. Er det den måde, vi ønsker at styre ældreplejen på, eller vil vi hellere prøve at udvikle nogle andre styringsredskaber?

Jeg synes godt, at der kunne have været noget mere åbenhed i debatten om at bruge andre styringsredskaber, at vi kunne bruge nogle af de forsøgspenge på at udvikle andre styringsredskaber end minuttyranniet, så der var en mulighed for at styre på andre måder, nøjagtig ligesom vi jo heller ikke styrer børnehaverne efter minuttal – hvor mange minutter skal man have til at made et barn, hvor mange minutter skal man have til at skifte ble på et vuggestuebarn, hvor mange minutter skal man have til at læse en bog højt osv.? Så langt er vi heldigvis ikke kommet, og det håber jeg heller ikke vi gør.

Jeg kan ikke forstå, hvorfor nogle mener at det skulle være nødvendigt på ældreområdet. Hvorfor ikke prøve at se på, om det ikke kunne give et bedre resultat, en større tilfredshed og et ældre en mulighed for selv at bestemme i deres eget liv, hvis man lader de ældre og de ansatte selv tilrettelægge arbejdet og udviser noget mere tillid til, at både ældre og ansatte faktisk er mennesker, der er i stand til selv at tænke og selv kan styre nogle ting? Men det kræver altså, at man tør vise tillid.

Hr. Hans Andersen henviste til Søllerødprojektet. Vi synes, det er rigtig godt, at man både i Søllerød og i flere andre kommuner har taget FOA og Dansk Sygeplejeråds initiativ til sig og har diskuteret de mange etiske dilemmaer, der er og altid vil være i ældreplejen. Men det er jo bare ikke nok, at man diskuterer de etiske dilemmaer, hvis man ikke har mulighed for at omsætte det, man når frem til, til praktisk virkelighed, hvis man ikke har mulighed for at tilrettelægge arbejdet på en anden måde.

Kl. 17.55

Fru Lise von Seelen sagde det så klart, som det overhovedet kan siges: Livskvalitet ligger ikke i at kunne vælge mellem private og offentlige leverandører, livskvalitet ligger i at kunne vælge, hvordan ens hverdag skal se ud.

Det er jo det, der er hele humlen: Hvordan når vi frem til en situation, hvor de ældre får mulighed for selv at bestemme over deres egen hverdag? Hvordan er det, man tilrettelægger den hverdag og den ældrepleje?

Det kan vi ikke indsætte i en lov, det kan vi ikke her fra Christiansborg sidde og fastlægge i detaljer, for vi skal netop give mulighed for, at den enkelte ældre selv kan tilrettelægge det. Derfor er de redskaber, vi har, at give mulighed for, at man kan det ude i kommunerne.

Her kom fru Pia Kristensen ind på det helt afgørende, nemlig at forudsætningen bl.a. er, at vi får ansat langt flere, så der bliver mulighed for at give den fornødne tid og omsorg. Derfor håber vi jo, at man snart begynder at gøre op med kassetænkningen og se det fuldstændig vanvittige i, at vi har 800.000 mennesker, der er sat uden for arbejdsmarkedet, samtidig med at så mange bliver nedslidte af at skulle løbe alt for hurtigt og folk ikke får den fornødne omsorg, som de burde have.

Det vil ikke koste ekstra, for det, vi sparer på dagpenge og administration og får ekstra ind i skat, svarer til den løn, vi skulle give til hjemmehjælperne. Så hvis flertallet her ville det, kunne vi ansætte alle de hjemmehjælpere, vi har behov for. De skal selvfølgelig have noget uddannelse, så de har de faglige kvalifikationer, det er jeg fuldstændig enig i, men ud over det ville det være gratis for samfundet, og på sigt ville vi kunne spare penge, fordi de ældre ville få det meget bedre og dermed blive mindre syge, og fordi hjemmehjælperne ville blive mindre nedslidte, når de ikke skulle løbe så hurtigt, fik bedre arbejdsvilkår og kunne gøre deres arbejde ordentligt.

Så det er klart den vej, vi skal gå, og det vil glæde mig den dag Dansk Folkeparti også vil være med til at bryde rammerne. Jeg har dog endnu ikke set noget, der tyder på, at man vil gå den vej, men vi vil blive ved med at prøve at spørge ind til det.

Så talte hr. Tom Behnke for, at vi skulle prøve at finde nogle andre måder. Jeg vil meget gerne prøve at komme med nogle forslag ude fra virkeligheden til, hvordan man kan tilrettelægge tingene på en anden måde, end man gør i dag, og så må vi jo se, om De Konservative så vil være med til at give mulighed for sådanne forsøg ude i kommunerne.

Hr. Ole Glahn talte for, at kommunerne skal have mulighed for selv at igangsætte sådanne forsøg. Vi har jo netop, inden vi fremsatte forslaget, snakket med nogle kommuner, som har ønsket at få mulighed for at lave sådan nogle forsøg. Vi vil selvfølgelig gerne prøve at snakke med de kommuner igen og spørge, om de vil komme ind i Socialudvalget her i Folketinget og fremsætte deres ønske om forsøg, så vi kan høre, hvor barriererne ligger, og hvad de eventuelt skal bruge af penge for at igangsætte et sådant forsøg.

Så må vi jo høre ministeren, om det kan indgå i de beskudne 10 mio. kr., der er sat af, eller om man vil være villig til at sætte flere penge af, for som økonomien ser ud i kommunerne i dag, er der ikke, så længe man ikke kan få pengene med fra dagpengene, de fornødne midler til at gøre det, man gerne vil – slet ikke med det, vi kan se frem til med kommunalreformen, hvor der bliver endnu færre penge ude i kommunerne, og hvor vi endnu ikke ved, hvordan økonomien ser ud, ud over at man skal bruge mange milliarder på omstilling, at man skal bruge mange flere penge på at betale til sundhedsvæsenet osv.

Derfor håber vi meget, at det lykkes at få budskabet om, at man skal kunne gøre tingene på en anden måde, igennem, og at der også kan blive sat penge og tid af, så vi en dag kommer frem til, at de ældre får ret til selv at bestemme, hvornår de skal sove; får ret til selv at bestemme, hvad de vil have at spise; får ret til selv at bestemme, hvad de vil have på af tøj; får mulighed for at komme uden for en gang imellem, komme ud og høre fuglene synge, komme ud og opleve, at det er forår. Det burde være en menneskeret for os alle sammen, men det kræver altså, at vi vil sætte de fornødne midler af, og at vi vil give mulighed for, at udgangspunktet er den ældre og ikke stregkoder og minuttyranni.

Tak for debatten.

Hermed sluttede forhandlingen, og forslaget overgik derefter til anden (sidste) behandling.

Afstemning

Formanden:

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Socialudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (*Ophold*). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

24) Første behandling af lovforslag nr. L 156: Forslag til lov om ændring af lov om omsætning af fast ejendom. (Bedre og billigere bolig-handel).

Af økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen).
(Fremsat 13/4 2005).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jacob Jensen (V):

Dette lovforslag handler om at forbedre forholdene på ejendomsmæglermarkedet.

Kl. 18.00

Konkurrencestyrelsens undersøgelse i 2004 viste, at konkurrencen i mæglerbranchen er utilstrækkelig, og at priserne er for uigennemsigtige. Med den store udvikling, som vi har set i de seneste år på ejendomsmarkedet, synes det fornuftigt, at der nu tages initiativ til at stramme op på det her område.

I Venstre kan vi fuldt ud tilslutte os lovforslagets overordnede formål om at øge konkurrencen på ejendomsmæglermarkedet, forenkle og gøre reglerne på området mere fleksible samt sikre større gennemsigtighed i priserne. Samtidig hermed bevares den høje forbrugerbeskyttelse, og de administrative byrder for virksomhederne lettes.

I dag er der i loven begrænsninger for, hvem der kan eje en ejendomsmæglervirksomhed. Det finder vi i Venstre utidssvarende og konkurren-

ceforvridende. En ophævelse af denne begrænsning vil medføre en liberalisering af ejerbestemmelserne, så flere udbydere på markedet kan sikre en større variation i de udbudte ydelser og dermed styrke konkurrencen. Samtidig bevares kvaliteten og dermed forbrugerbeskyttelsen i ejendomsformidlingen, idet der fortsat vil være kvalifikationskrav til den daglige ledelse og til de forsikringsmæssige forhold på området.

Et andet relevant element i lovforslaget er ideen om flere valgfrie ydelser for forbrugerne. I dag stilles der krav til, hvilke ydelser ejendomsmæglerne skal levere til sælgeren, eksempelvis beregning af finansieringsforslag og brutto/nettoydelser. Disse krav forhindrer efter vores opfattelse, at branchen udvikler nye og individuelle koncepter til forbrugerens bedste.

Derfor støtter Venstre forslaget om at reducere de obligatoriske ydelser, sådan at det fremover vil være frivilligt for sælger, om denne ønsker, at ejendomsmægleren skal udarbejde finansieringsforslag. Ejendomshandelen bliver dermed mere individuel og tilpasset den enkeltes behov og ønsker.

Endelig vil jeg gerne understrege, at vi i Venstre går ind for en større gennemsigtighed i bolighandelen. Det kan i dag være vanskeligt for forbrugeren at gennemskue den samlede pris for en bolighandel, da der ikke eksisterer særlige krav om, at priserne på de enkelte ydelser skal fremgå særskilt. Dette ændres med lovforslaget, så prisen på hver enkelt ydelse samt oplysning om eventuel provision fremgår klart og tydeligt.

Så alt i alt sikrer lovforslaget en forenkling af reglerne og en liberalisering af ejendomsmæglerbranchen. Samtidig sikres forbrugeren en større valgfrihed, så han kan få tilpasset sin bolighandel efter behov og dermed ikke kan komme til at betale for flere ydelser, end han måtte ønske at få.

Vi støtter således forslaget.

Formanden:

Tak til hr. Jacob Jensen. Så er det hr. Jens Christian Lund som ordfører.

Jens Christian Lund (S):

Socialdemokratiet er generelt positive over for behovet for en ændring af lov om omsætning af fast ejendom. Jeg vil gerne sige, at Socialdemokraterne er på boligkøbers og boligsælgers side i den her sag. Derfor vil vi godt tilkendegive over for ministeren, at vi positivt vil gå ind i et udvalgsarbejde om denne lov.